

Dobrochna Jankowska, Jacek Wierzbicki

Poganice, gm. Potęgowo, woj. śląskie. Stanowisko 4

Informator Archeologiczny : badania 19, 29

1985

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Badania były prowadzone w północno-zachodniej części osady i miały dostarczyć wstępnych danych z zakresu chronologii oraz stratygrafii. Zakończono 5 wykopów o łącznej powierzchni 200 m².

Efektem badań było odkrycie 3 małych jam o średnicach w granicach 1 - 1,5 m i głębokości dochodzącej do 40 cm oraz jednej większej jamy, która jednakże była mocno zniszczona i rozmyta. Wymienione obiekty zalegały w obrębie żółtego piasku pod 25 cm warstwą orną. Artefakty występowały w największej ilości na głębokości ok. 10 - 20 cm licząc od spągu warstwy orną.

Materiał zabytkowy reprezentowany jest przez 1.900 fragmentów ceramiki, 172 półwytwory krzemienne, narzędzia i grociki krzemienne oraz rozciaracz kamienny do żarna.

Osada datowana jest generalnie na fazę wiedeńską, wschodniej grupy kultur pucharów lejkowatych.

Badania będą kontynuowane.

PODRZECZE
woj. leszczyńskie
Stanowisko 3

patrz
epoka brązu

POGANICE, gm. Potęgowo
woj. śląskie
Stanowisko 4

Uniwersytet im. Adama Mickiewicza
Instytut Prahistorii
w Poznaniu
Wojewódzki Konserwator Zabytków
w Ślupsku

Badania prowadzili dr Dobrochna Jankowska i mgr Jacek Wierzbicki. Finansował WKZ w Ślupsku i UAM w Poznaniu. Jedenasty sezon badań. Osada ludności kultury pucharów lejkowatych /grupy łupawskiej/.

Celem prac było rozpoznanie charakteru osadnictwa w tzw. strefie 10 osady oraz próba ustalenia północnej granicy osady. Centrum strefy 10 stanowi niewielkie, zatopione "oczko", którego najstarsze osady pochodzą z początków okresu subborealnego. Prace skoncentrowano głównie na jego północnym skraju, w miejscu występowania bardzo licznych materiałów ruchomych. Wykonano także przekop sondażowy W-E przez "oczko" i jego krawędzie, w celu sprawdzenia stratygrafii i uchwycenia ewentualnych śladów osadnictwa.

Prace w północnej części "oczka" nie zostały ukończone. Nie udało się wyjaśnić czy materiał reprezentuje jedną, czy dwie fazy osadnicze. Będzie to możliwe po uzyskaniu pełnej stratygrafii. Nie natrafiono także na ślady obiektów nieruchomych, co utrudnia interpretację znalezisk. Materiał ewentualnie "młodszej" fazy osadniczej wykazuje nawiązania typologiczne do materiałów grupy północnej kultur pucharów lejkowatych z fazy MN 1.

Badania sondażowe północnej części stanowiska wykazały, że północna granica osady była granicą naturalną, wyznaczoną przez obniżenie terenu, łączące się z głęboką w tym miejscu doliną rzeki Łupawy. Zarejestrowano pozostałości osadnictwa jednofazowego, reprezentującego starszy /bezszturowy/ boryzont grupy łupawskiej, w postaci śladów palenisk i dołków poszpowych. Uzyskany materiał organiczny /węgiel drzewny, łupiny orzechów laskowych oraz kilka ziaren zboża??/ stanowi szansę na uzyskanie wiarygodnych dat radiowęglowych, co dostarczy nowych argumentów do dyskusji nad chronologią grupy łupawskiej.

Materiały znajdują się w Instytucie Prahistorii UAM w Poznaniu.

Badania będą kontynuowane.

PRADŁA, gm. Kroczyce
woj. częstochowskie
Stanowisko 3

Muzeum Archeologiczne i Etnograficzne
w Łodzi
Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury Materialnej
w Krakowie

Badania prowadzili mgr Andrzej Peliński i dr Jerzy Kopacz. Finansowało Muzeum Archeologiczne i Etnograficzne w Łodzi i ZAM IHKM PAN w Krakowie. Pierwszy sezon badań. Pracownia ścieker krzemieniennych.

Pracownia ścieker krzemieniennych znajduje się w partii krawędziowej terasy nadzalewowej Kratyni. Przebadano obszar o powierzchni 20 m². Określono granice oraz charakter stanowiska.

Pozyskano ok. 14 tys. zabytków krzemieniennych. Występowały one w warstwie próchnicy oraz w piaskistym podglebiu /do głębokości 40 cm/. Pod nim zalegała zbita warstwa ornatynu pozbawiona materiału zabytkowego. Poza jednym płytko zagłębionym /ok. 10 cm/ skupiskiem materiału krzemienianego nie stwierdzono występowania śladów innych obiektów.